

De Honnes hott gesaad ...

Die vorsch Woch habb isch die Paula unns Kättche uff de Gass geseh, bin hie unn habb gesaad: Ei Gemoie, ihr Mädcher, no, was duts Neies in Flerschem gewwe? Och, moont die Paula, doo kenndemerr oofonge unn nimmi uffheern, awwer mir haddes grad vunn dir, Honnes.

Isch frooch: Was habben ischen verboche, dass er iwver misch schwätze dut?

Die Paula hotts Kättche ogeguggd, die hott mette Achsele gezuggd, unn noochdem aach die Paula mette Achsele gezuggd hott, saach isch: No, wennderrs nitt saache wollt, donn gieh isch widder, doo kennderr weiderschnuddele.

Die Paula hott sisich uffgeraffd unn seet: Mir haddes grad vunn dir unn doine ehemolische Nochbern, de Kädda, unn dass die disch nimmi oogugge will.

Die Kädda will misch nimmi oogugge?, frooch isch, ei warum donn nitt?

Du musst die Kädda vor e paar Woche mol getroffe hawwe, seets Kättche.

Isch saach: Isch kann misch nitt erinnern, mette Kädda die letzt Zeit geschwätzt se hawwe.

Hosde aach nitt, seet die Paula, awwer wie ihr eich gesehe habbt iss de Kädda ihr Enkelin debei gewese unn doo mussde irschend ebbes iwver dess Kind gesaad hawwe.

Isch habb ebbes iwver de Kädda ihr Enkelin gesaad?, frooch isch.

Seets Kättche: Ja. Du host gesaad, unn su hott die Kädda uns dess verzählt, ihr Enkelin wär enn Derrabb, die deet ausseh als häddses Brot iwver Nacht nitt, die soll mieh esse unn nitt zu vill raache. No ja, hässde noch gesaad, su wie die Kädda mett ihrne hunnertfuffsisch Pund will dess Mädche sicher nitt werrn. Hosde dess gesaad odder nitt?

Naa, saach isch, habb isch nitt. Awwer jetz, wo ihr dess saache dut, fällt merr oi: Ess war unne omm Moo, mir hawwe mett e paar Leit vorm Herrsch gestonne, doo iss die Kädda mett emm junge Mädche vorbeigonge unn weil isch newerm Schorsch gestonne habb, habb ischen gefroochd, iss dess e Enkelin vunn de Kädda, unn weil de Schorsch genickt hott, saach isch noch: Dess arm Kind sieht schlecht aus, dess iss bestimmt kronk. Unn mieh habb isch nitt gesaad.

Doo muss awwer ooner newer eich gestonne unn dess mettkriecht hawwe, odder?, frächts Kättche.

Ei joo, saach isch, nitt nor ooner, dess hawwe e paar Leit mettkriecht, ess iss joo aach nix Schlimmes gewese, odder?

Naa, gons gewiss nitt, seet die Paula, awwer isch waaß wie su ebbes zustonnd kimmt. Doo seet ooner, de Honnes hott gesaad, die Dochder vunn de Kädda deet schlecht ausseh, die wär bestimmt kronk, unn de nächsde seet, die werdd nix fresse, unn noch ooner seet, die raacht joo aach oo Zigaredd nooch de onner, unn de nächsde seet, die will nitt su fett werrn wie die Oma – unn all dess sesomme hott merr donn de Kädda zugetraache: Ei de Honnes hott gesaad ...

Isch habb genickt. Su kimmt su ebbes zustonnd. Awwer was willsde degeesche mache? Unn dess Schlimmste iss, wie aach hier bei de Kädda: Merr kennt sich long genuch, warum rieft merr nitt oo unn frächt: Honnes, wie kimmsden dezu dess ze saache?

Seets Kättche: Isch denk, weils besser iss ze glaawe, su ebbes hädd ooner gesaad als oozenumme, dass mieh Leit driwwer geschwätzt hawwe. Weils oofacher iss oon oonsische nimmi oozegugge als sich jedesmol ze frooche: Ob der doo driwwer aach ebbes Beeses iwver misch unn moi Enkelsche gesaad hott?

Eiern Honnes